

Nummer van het vonnis: 269
 Nummer van het parket:
 Nummer van het repertorium: 941

DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUGGE, vijftiende kamer, zetelend in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken.

In de zaak ambtshalve vervolgd door het Openbaar Ministerie tegen:

563 _____, bouwkundig tekenaar,
 geb. te _____ op _____, won. te _____

bijgestaan door meester _____, adv. te _____

Gedaagd om:

A. Bij inbreuk op de artikelen 44 § 1-1°, 45 § 4, 64 (1°, 2° en 5° lid) en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (B.S. 12.04.1962), zoals nadien geformuleerd in de artikelen 42 § 1, 43 § 4, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu:

1. door op het terrein gelegen te _____ ten
 kadaster gekend onder _____
 _____, in eigendom toebehorende aan _____
 _____, geb. te _____ op _____, won. te _____

(beschrijving inbreuk)

- een houten chalet van 11 m x 8 m gebouwd op chassis stacaravan;
- oude stacaravan van 12 m x 4 m;
- paardenstallen;

- opslagplaats voor stro en 2 autostalplaatsen van 12 m x 3,5 m;
te in de periode gaande van 1993 tot en met 24.03.1997;

2. toestand in stand gehouden te hebben
te in de periode gaande van 1993 tot en met 24.03.1997;

de feiten sub 1 en 2 thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999), zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 03 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002) en 04.06.2003 (BS. 22.08.2003).

B. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu:

op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A.1 door de instandhouding van de onder A.1 omschreven toestand
te in de periode gaande van 25.03.1997 tot en met 30.04.2000;

De feiten onder de tenlastelegging B thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999), zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 03 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002) en 04.06.2003 (BS. 22.08.2003).

C. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 03 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002) en 04.06.2003 (B.S. 22.08.2003) , de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, in casu:

op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A.1 door de instandhouding van de onder A.1 omschreven toestand te vanaf 01.05.2000 tot de uitvoering van het bevel tot dagvaarding, zijnde 12.02.2004.

Gezien de dagvaarding aan de gedaagde betekend;

Gezien de stukken van de bundel;

Gelet op het tussenvonniss van deze Rechtbank en kamer dd. 17.10.2006;

~~Schoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;~~

Schoord de gedaagde in zijn antwoorden en verdediging;

De behandeling van de zaak en de debatten hadden plaats in openbare terechtzitting;

BEoordeling

Voornameste feitelijke gegevens en voorgaanden.

Op 29 oktober 1999 stelde de politie te aan de Zouerte te enkele bouwovertradingen vast. Op het perceel waren enkele bouwwerken opgetrokken zonder in het bezit te zijn van een voorafgaande vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen, namelijk: een houten chalet, gebouwd op het chassis van een stacaravan, een oude stacaravan met woonruimte en doucheruimte, een gebouw met paardenstallen en een technische ruimte voorzien van allerlei tuigen voor de paardensport, alsmede een opslagplaats voor stro en twee autostalplaatsen.

Op 15 juni 2000 formuleerde de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur de herstellvordering en op 25 maart 2003 werd beklagde verhoord nopens zijn intentie tot regularisatie en over de periode waarin de bouwwerken uitgevoerd werden. Volgens zijn verklaring heeft beklagde de wederrechtelijke bouwwerken opgetrokken in 1993.

Op 18 februari 2004 werd gedagvaard volgens
de termen zoals hierboven aangehaald.

Beoordeling op strafgebied.

Geen enkel element uit het strafdossier spreekt tegen dat de litigieuze bouwwerken, zoals door beklagde verklaard, opgetrokken werden in het jaar 1993. Hij bewijst dat hij het perceel weiland aankocht in 1987 en toont aan dat de eerste aansluiting op de electriciteit eveneens plaats vond in 1993.

Het is derhalve niet bewezen dat de uitvoering van de bouwwerken zich nog uitstreckte over de periode na het kalenderjaar 1993.

Terecht doet beklagde aldus gelden dat de telastlegging A.1. verjaard is, aangezien er binnen de originele verjaringstermijn (aflopend per 31 december 1998) geen daden van vervolging gesteld werden. De verjaring wordt niet verhinderd door eenheid van opzet met het instandhoudingsmisdrijf.

Het instandhoudingsmisdrijf werd immers gedecriminaliseerd door artikel 146, derde lid van het Decreet houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw van 18 mei 1999, zoals gewijzigd door artikel 7 van het Decreet van 04 juni 2003 (B.S., 22 augustus 2003) en in samenlezing met onder meer het arrest van het Arbitragehof van 19 januari 2005.

Het perceel is niet gelegen in de ruimtelijk kwetsbare gebieden.

De opheffing van de strafwet doet de overige telastleggingen aldus vervallen.

Herstellvordering.

De herstellvordering, die ingesteld werd op 15 juni 2000, is niet vervallen. Op dat ogenblik was er immers nog geen verval van strafvordering, noch voor de instandhouding van de wederrechtelijke bouwwerken (slechts per datum van 22 augustus 2003 gedecriminaliseerd), noch voor de oprichting van die gebouwen (niet verjaard, gelet op de eenheid van opzet met het instandhoudingsmisdrijf, dat een voortdurend misdrijf is).

De herstellvordering werd te bekwamer tijd ingesteld en de Rechtbank kan hierover nog steeds statuieren (vergelijk:

, "Verhindert artikel 146 lid 3 van het Decreet Ruimtelijke Ordening een uitspraak over de herstellvordering?", T.R.O.S., 2006/42, o.m. nrs. 10 en 11, waarbij de auteur verwijst naar de duidelijke termen van het arrest van het Hof van Cassatie van 20 januari 2004 inzake

Het betreft in casu een vrij manifeste en geniepige bouwover-treding, gepleegd door iemand die zich weinig of niet stoort aan de vigerende wetgeving. Evenmin ging betrokkene over tot regularisatie, of tot herstel, ondanks vele verzoeken hier-toe. Anders dan hetgeen beklagde aanvoert, is een recreatieve paardenkwekerij niet regulariseerbaar in agrarisch gebied.

De goede plaatselijke ordening is dan ook best gediend met het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, zoals hierna verder bepaald.

OM DEZE REDENEN:

Gelet op de volgende artikelen door de Voorzitter aangeduid:
11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;
162, 182, 184, 185, 189, 190, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering;
21 en 23 Wet 17 april 1878 houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;

DE RECHTBANK,

Rechtdoende op tegenspraak.

Stelt het verval van de strafvordering vast en verleent ont-slag van rechtsvervolgning aan gedaagde, zonder kosten.

Legt de gedingskosten, begroot op 78,06 euro, ten laste van de Belgische Staat.

Verklaart de herstellvordering ontvankelijk en als volgt ge-ord.

Beveelt het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toe-stand, hetgeen impliceert de afbraak van alle geverbaliseerde constructies, zoals omschreven in het proces-verbaal van vaststelling, inbegrepen alle funderingen en verhardingen, putten en leidingen, verwijdering van alle afbraakmaterialen van het terrein en herstel (effenen) van het terrein in aan-sluiting met het omliggend maaiveld en dit binnen de periode van zes maanden.

Zulks onder verbeurte van een dwangsom van 123,95 euro per dag vertraging in de uitvoering van de herstelmaatregel.

Voor het geval dat de plaats niet binnen gezegde termijn in de vorige staat wordt hersteld, beveelt dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur ambtshalve in de uitvoering ervan zal kunnen voorzien, zulks op kosten van beklaagde.

Alles wat voorafgaat werd, overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen, in het Nederlands behandeld.

Aldus gevonnist en uitgesproken op de openbare terechtzitting van zes februari tweeduizend en zeven,

waar zetelden:

, alleenrechtsprekend Rechter;

, substituut- procureur des Konings;

, griffier.

De griffier,

De Voorzitter,